

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

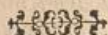
Illvstri Regi Navarrae.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

ILLVSTRI REGI NAVARRÆ.

PANORMITANO, REGINENSI,
Capuano, Montis-Regalis Archiepiscopo,
& Episcopo Troiano, familiaribus
regiis.

AD audientiam nostram noveris pervenisse quod cum Castellæ & Aragoniæ Reges illustres anno præterito regnum tuum cum suis exercitibus ineroissent, de illo capiendo & dividendo ad invicem tractaverunt. Cumque ibidem duobus castris per violentiam occupatis, tam Ecclesias quam privatorum terras multipliciter afflixissent, quod dereriora in posterum facerent minabantur, si suum possent propositum adimplere. Unde totus populus metuens vehementer, quod se verteret nesciebat, vel qualiter imminenter posset effugere tempestatem. Interim autem dictus Rex Aragoniæ suos ad te nuntios destinavit, de componendis treugis tecum pariter tractaturos, secretò per eisdem requirens ut sororem tuam sibi traderes in uxorem. Tu verò attendens quòd vel sic saltem eorum posses instantiam evitare, tam de treugis quam de contrahendo matrimonio respondisti quòd suam perficeres voluntatem, prius tamen quam de regno tuo exirent, nihil horum duceres ad effectum. Post hæc autem ad Reges ipsos dicti nuntij redeuntes, responsum quod eis dederas, retulerunt. Præfatus autem Rex Castellæ metuens ne si à regno exirent, ab his quæ promiseras resilires, respondit se à terra tua nulatenus egressuros, nisi prius jures quæ nuntiis promiseras te firmiter servaturum. Cumque hoc tibi per eisdem nuntios intimassent, tu considerans quòd in necem & exheredationem tuam, si fieri posset, præfati Reges intendere sagtebant, jurasti coactus pariter & invitatus quod à te fuerat de treugis & matrimonio postulatum, quamvis soror tua præfato Regi Aragoniæ consanguinitatis gradu tertio jungatur. Nos igitur attendentes quòd juramentum non ut esset iniquitatis vinculum fuerit institutum, & quòd in malis promissis fides sit * penitus rescindenda, serenitati tuæ districtius inhihemus ne, si vera sunt quæ præmissimus, occasione juramenti præmissi, quod perjurium est veriùs nominandum, procedas ad incestuosam conjunctionem complendam. Datum Laterani III. Idus Februarij.

SI diligenter attenditis, ut debetis, quot & quanta pro honore Regis & statu regni Siciliae ab obitu illustris memoriæ Constanciæ Imperatricis sollicitè gessimus, & agere non cessamus, per effectum operum potestis evidentè agnoscere quòd tutelam Regis & regni balium nobis ab eadem Imperatrice relicta non tam verbo quam factò recepimus, & studiosissimè procuramus. Prius enim quam dilecti filij magister B. Subdiac. noster & L. judex ipsius Imperatricis & Regis ac vestra nobis scripta tulissent, ad defensionem regni accingebamur viriliter & potenter, & ad resistendum Dei Ecclesiæ inimicis milites in expensis Ecclesiæ miseramus. Licet autem ex pusillanimitate hominum de sancto Germano, non ex potentia hostium, castrum sancti Germani traditum fuerit in manu hostili, militibus nostris se recipientibus in monasterium Cassinense, plus tamen in hoc vobis Dominus & toti regno consuluit quam fragilitas humana speraret. Nam Marcoualdo circa obsidionem Cassinen. monasterij inaniter occupato, Comes, Barones, cives, & alij Regis & regni fideles ex magna parte in singulis provinciis convenientes in unum ad resistendum ei, sibi mutuò subvenire juramento firmarunt, immunita munientes, & villas & casalia reducentes ad civitates & loca munita, & contra eum etiam exercitum congregantes. Interim etiam non cessavit manus Domini flagellare tyrannum, cum milites nostri sæpius in exercitum Marcoualdi facientes insultum, multos ex eis occiderint, multos ceperint, plures etiam vulneraverint, & obsessi de obsidentibus frequenter victoriam reportarint. Nec cessavit etiam manus nostra super eum effundere vasa iræ, non solum spiritualiter, sed etiã temporaliter nostram super eum immo divinam potiùs potentiam exercendo; cum per dilectum filium nostrum I. tituli sanctæ Priscæ Presbyterum Cardinalem, apostolicæ sedis Legatum, tota ferè terra quam idem Marcoualdus habuerat in Marchia, sit divino munere in manu forti & brachio extento ad dominium Ecclesiæ revocata, munitionibus

Epist. 557.

Vt necessariam
contra hostes
regni pecuniam
sine mora trans-
mittant.
Vide Gestâ In-
nocentij III.

* In Tertia Col-
lul. potius